

(המשך מעמוד 29)

עצמו נחשב לשומר יוצא-דופן. הוא אוהב להיות שומר. בביתו בוסטון של כלי-נשק מצמררים, על המדים שלו כמעט שלא נותרה פיסת-בד ריקה, כי המדים מכוסים בסמלים ובמדליות, שהוא גאה בהם. בביתו הוא מסתובב כשהוא חמוס באק"רס"ר עם כוכב מאיר שפירא הוא שומר שלא הייתי רוצה ליפול לידו.

אך נדמה שנורית, אשתו, היא שוטרת לא מפות ממנו. היא בת של שומר, יש נישאה לשומר, שהוא בן לשומר, ומסי פרת לי שהיא מרגישה שוטרת בנשמתה. אני מכירה נשות-שוטרים ואני יודעת, כי אלה מטיבען מעדיפות שלא להתערב בעניינים בעליהן. יתרה מזאת: ידוע לי כי הבעלים מעדימים שהנשים השארנה מא-חריהן הקלעים.

לכן היה נורית קשה מאוד לשכנע את נשות השוטרים להצטרף אליה במאבקה. יותר קשה היה לה לשכנע את צמרת-המשרה, שעד עכשיו אינה מפרגנת לה. בארצות-הברית קיים איגוד שוטרים פנסיונרים, שפועל למען השוטרים. בארץ, מספרת לי נורית, ניסה אירגון הפנסיונרים של המישטרה להפריע לפעולת נשות-השוטרים. השוטרים השמרניים כי דמוס אינם יכולים לסבול, כי נשים מתערבות להם בעבודה.

מתי את נפגשת עם בערך? בעלי הוא חוקר של פשעים חמורים. אני כמעט שלא רואה אותו. שלשום הוא בא הביתה ברזל-פגזות-בוקר. אתמול יצא לצפון, לעצור חשוד באונס. שהוא מתחקה אחריו כבר מ-1977. הוא חזר הביתה כ-11 בלילה ממוטט.

המושבים. הרגיו אותה היא נאלצה לניסוע לאט. כמובן שבעלי עצר אותה ורשם לה דו"ח. את יודעת מה עלה בדעתך? שאם היו מעמידים נידת בראש טור המכוניות הנוסע כל יום בקו ירושלים תל-אביב. לא היו תאונות בכביש. אבל איפה? בקושי יש כוח-אדם.

בערך מרוצה מהפעילות היציבורית שלך?

יש לי מזל, שיש לי בעל שלא מונע ממני להתפתח. הוא מסכים לכל מה שאני עושה ומאחר שבמיסגרת החוק אסור לו לפעול בעצמו. הוא מרוצה שאני פועלת במקומו ונותן לי גיבוי מלא. נכון שהבית מונח טוטאלית. כמעט ש-אין לי זמן לבשל. אמי מצילה אותנו. אני חסרה לילדים, הם רוצים לראות אותי. לפעמים הם לא רואים אותי שלושה ימים רצופים. זה פוגע בבית.

בימי שיש אני לא יוצאת מהבית. היום עשיתי לך פרוטקציה.

מתי החלטת לפעול דמעה הי שופרים?

אני טיפוס סנסונטאני. פועלת לפי רגשות. ניסו לגייס אותי לפעילות אך לא הצליחו. לא בא לי. היו לי שני תינוקות. לא היה לי נסיון. התחלתי לפעול ונשברתי מהר. כשקם אירגון השוטרים היו איתי בקשר, אבל לא היה לי זמן וכוח. כששלושת השוטרים שהקימו את האיגוד עמדו לי מישטט במטה הארצי. הגעתי כדי לתת להם גבוי מוסרי. דן סממה, כתב-הטלוויזיה. ביי קש שמישפחתנו תתראינו במיסגרת כתבה של יום בחיי מישפחת-שוטרים. בעלי הסכים. הוא הבין כמה זה חשוב.

באותו שבוע עמדו גם כמה קצינים לדין. והתחילה תסיסה במישטרה. הטלוויזיה

התחלת לרדוף אחרי על האופניים. הע-מדי ילדה של שומר, אמרתי לה: תגיד, לניידת שאני נוסעת אחרי העבריינין ואני אדווח מה קורה! ראיתי אותו עולה על אוטובוס מס' 92. רדפתי אחרי האוטובוס בינתיים הגיעה הניידת. השוטרים עצרו את האוטובוס ועצרו את העבריינין. אחר כך הם ביקשו פרס על זה שתפסו אותו. הרמתי טלפון למפקד מישטרת-חולון ור-עשיתי צעקות. אמרתי לו שהפרס מגיע לי. לא להם. בעלי מילא בשבילי טופס פרס ואו קיבלתי מיכתב "חן-חן". לא פחדת לרדוף אחרי עבריינין נמלט?

רק אחרי שעשיתי את זה חשכתי כמה שאני טיפשה. כמה שסיכנתי את עצמי. ובסך-הכל בשבילי מיכתב.

בדיוק, אבל מה לעשות? זה אצלי בדם. את יודעת, חשמלאי הולך ברחוב. רואה עמודי-חשמל: בנאי הולך ברחוב רואה בניינים, שומר הולך ברחוב רואה עברי-רות. אני, יש לי נשמה של שומר.

להיות אשתו של שומר זה שונה מאשר להיות אשתו של בעל מקצוע אחר?

להיות אשתו של שומר זה לעשות הכל לבד: לגדל את הילדים לבד מגיל אס-אם לא הילדים שלי רואים את אבא שלהם חצי שעה ביום זה הרבה; זה ללכת ל-קופת-חולים לבד, לאסיפות הורים לבד, תמיד לבד; לצאת לבד, ללכת למסיבות מישפחתיות לבד. הוא מגיע הביתה כי-ענות מאוד מאוחרות וממש נמאס עלי. אני תמיד לבד. או הפסקתי לצאת בכלל.

מצד שני, אני מרגישה גאוה להיות אשתו של בעלי. למרות שהוא נחשב למשך גע. המפקד שלו תמיד אומר לי, שהיא ובעלי נמצאים בתחרות מי עובר יותר שעות. אמרתי לו, שהוא מכיר את בעלי רק חצי שנה. בעלי לא נמצא בתחרות. זה בעלי. חוץ מזה, הוא חכם. המפקד שלו, הוא יוצא להפסקת-צהריים כמו כל קצין וחוזר בערב. בעלי, למרות שאף אחד לא מכיר אותו להישאר, נשאר עד שהוא כטוח שאין לו יותר מה לעשות. אחר כך, כשהוא חוזר הביתה, הוא נרדם על הכור-סה. הוא לא מסוגל אפילו לאכול מרוב עייפות.

מהי משכורתו של בערך?

160,000 לירות נטו בחודש. מזה יש לו כל מיני הורדות. בדי יש לו 130,000 נטו. איך את מסתדרת עם זה?

אני לא מסתדרת. גם אני עובדת, וזה עדיין לא מספיק. יש לנו אובר-דראפט קבוע בבנק. תאמיני לי שאנחנו לא מבלים ולא חיים בלוכוסוס. את הריהוט קניתי מחברה. הוא עלה לי 60,000 אלף לירות, ונחנקתי בחודשים ששלמתי אותו.

איך את מחלקת את התקציב?

לא מחלקת. מה יצא לי מזה שאחלק. אם כבר ביום השני הכספומט מודיע לי שאין כסף בחשבון? כשהמשכורת נכנסת לבנק. אנחנו באובר של 2000 שקל. ואז יש הוראות קבועות ובמשך החודש בעלי רץ מבנק לבנק כדי למשוך את הסכום המירבי. אין לנו שום דבר בבית חוץ ממערכת סטריאו-אופנית, שקיבלנו במתנה. איך יש לנו טלוויזיה ציבעונית? זה סיפור עוב. אבי נפטר וחילקנו את מענק-הפטירה לי-ארבע בחלק שלי קניתי מכשיר טלוויזיה ציבעונית.

ידידך הם ילדים של שומר?

הילדים נולדו עם אבא שומר. הם לא מכירים אבא אחר. האבא השומר שלהם הוא כל-יכך שומר, שזה מובן מאליו עבר-רם. אבל הם לא משוויצים בזה שאבא שלהם שומר. את יודעת - גם אבא שלי היה שומר וגם אבא של בעלי היה שומר. זה כנראה אצלנו בדם. למרות שאני לא מאמינה ש-בני יהיה שומר.

אתם יוצאים לבנות?

לא.

בגלל חוסר זמן או בגלל חוסר כסף?

עם כל הריצות הפיזיות שלי, אני גורא אוהבת להיות בבית. היתה תקופה שהיינו יוצאים קצת, אבל אף פעם לא היינו מהמבלים הנדולים. בחיים שלי לא הייתי במועדון-לילה. לפעמים סרט. לא אגיד לך שאני מסכנה. אני לא רוצה ש-נופיע בחור נעבעכים. אני לא אוהבת את נשות השוטרים הברכות. אותה אשה שאמ-רה לעיתונאי שהיא מחלקת כמו יוצ-לשלושה ילדים, היתה צריכה לעבוד בני-קצין של חדר-מדגרת ולקנות ביצים ליי-

מה שלא היה - אפילו כשאאלץ לעזוב את עבודתי כעורכת-גגנת - אני עם ה-עניין הזה אלך עד הסוף. אפילו אם זה יזיק לבעלי בעבודה, אפילו אם יהיו לי התקלויות עם נשות-שוטרים, שלא מבי-נות את חשיבות המאבק - ותתפלאי, יש כאלה שאינם מבינות...
עי מה אתן נאבקות בעצם? על שכן, למשל. הרי הישנו את משכורת ה-

אנחנו פועלות באופן חוקי. לעולם לא אאלץ מפקד לעמוד במצב שבו יזכר לפנות אחי באלימות בעת הפגנה

שוטרים למשכורות הנהוגות בי-צה"ר.

על מה את מדברת? איך אפשר להש-וות משכורת של סגן רווק בן 21 למשכורת של ספקח בן 54, אב לחמישה ילדים וזהו הוואה לא צודקת, לא נכונה ולא הוגנת. את יודעת כמה קשה להשיג דר-גות במישטרה? הדרגה הכי דפוקה במיש-טרה זה סקד.

כי מגיעים לדרגת פקד ונת-קעים שם.

בדיוק. מכיוון שאחרי זה צריך ללכת ל-פוי"ם. וכמה אנשים מגיעים לשם?

את מתכוונת להתערב בשו-קולי המישטרה בכך הנוגע לדר-גות?

חס וחלילה! אבל יש שוטרים שמרגי-שים דפוקים. וזה לא רק שוטרים ווטרים. יש לנו גם נשות קצינים בכירים שמרגי-שות. שהבעלים שלהן דפוקים הבעלים לא יכולים לעשות כלום.

מיהו קצין בכיר במישטרה?

מפקד ומעלה. ומכיוון שהשוטרים לא יכולים לדבר - אסור להם - אנחנו נש-מש להם לפה. אנחנו אחרי הכל מכירות אותם מהבית.

מה זה להיות אשת שומר, כמה זה מתבא?

לא יודעת איך זה אצל אחרות. אבל אני מרגישה כמו שומר. אנחנו חיים את זה. בעלי לא הולך לעבודה וחוזר הביתה. הוא שומר בכל רמ"ח איבריו. גם אני שוטרת בנישמת, אפילו תפסתי עבריינין נמלט. יש לי מכתב "חן-חן", שחתום עליו רחמים קומפורט, מפקד מרחב ירושלים.

מה זה מכתב "חן-חן"?

יש ציון לשבח ויש מכתב "חן-חן", שבו אומרים לך: "חן-חן על העוהה", וכל זה.

איך תפסת עבריינין נמלט?

היו לי שני ילדים קטנים ועבדתי ב-

המכנינים של "אלי-על" ידעו שהם לא יוצאים לפיקניק, הם לא היו צריכים להביא להפגנה את הילדים שלהם

בית הסירה של סקסטים לצבא. ישבתי על המירססת ותפסתי. פיתאום ראיתי את העבריינין עובר בחצר.

איך ידעת שהוא עבריינין נמ-לט?

אני בעניינים, מכירה אותו. היה פעם שכן שלי, תיכף הרמתי טלפון למוקד. אמרו שישלחו נידת. הניידת הגיעה ולא ראתה אותו. השוטרים הסתובבו כמו יוצ-מחים, עברו על פניו איזה שמונה פעמים ולא זיהו אותו.

נורית, מירי ומאיר שפירא בביתם. השוטרים הם העבדים של 1983...

וייה נסעה אחרי בעלי לכל מקום. המפקד הישיר שלו נכנס להיסטריה - הוא הר-דיע למפקד המרחב. הם תפסו חוד אימים, התקשרו מפכ"ל, ובעלי קיבל אישור אר-טומטי להשתתף בכתבה. הם הבינו שהם לא יכולים להעמיד לדין את כל המישטרה. היתה תסיסה עצומה בקרב השוטרים.

הכתבה הזו היתה שרות לא גורמלי ל-שוטרים. לא יודעת אם יש בן-אדם המסוגל לתאר יותר טוב מבעלי מה זה להיות שומר.

אחר כך האיגוד התפרק. בגלל החוק הי-רטוראקטיבי, שבילט את הוכות להקים איגוד. באותו יום תלה התארגנות ספוני-טאנית של נשות-השוטרים. בעיתונות הת-פרסמו יום-יום מיכתבי שוטרים. אני היי-תי עייסה, לא היה לי חשק להגיב על המתרחש. אבל אז היה מהו שהקפתי אתי: דובר מישדר-הפנים פירסם, שהי-שוטרים מרויחים כסול מעובדי הסקטור הציבורי. לא האמנתי שיש אנשים בסקי-טור הציבורי שמרויחים המשת אלפסי שקל בחודש. הרמתי טלפון לעיתונאי ור-הגבתי בזעם על דיברי הדובר. ואו התי-קשרו אליי מכל העיתונים, התחלתי ל-התפרסם.

או התחילו מאות ואלפי שוטרים להתקשר אליי ולהביע אהדה. הגבתי שוהו זה: הגיע הזמן לארגן את העניינים. היו לי עליות ארירות, הפעילו עליי לח-צים עצומים, אבל החלטתי שלא אשבר,

הרוג. וזה אחרי שלוש שעות-שינה בלילה שעבר. השוטרים אומרים על בעלי שהוא אחרון המהויקים. כשבעלי ימות, הקבר שלו יהיה מוכיית ויהי כתוב עליו: כאן קבור חמור.

הוא יוצא-דופן, או שכל הי שוטרים עוברים כמוהו?

אולי יש עוד שוטרים כמוהו. השבוע נסעתי לאיזה-מקום מרוחק באוטובוס ור-חשבת: בסך-הכל יש בארץ 18 אלף שוטי-רים, וזה כולל גם את אנשי מישמרי-הגבול. תוציאי אותם מכלל השוטרים - נשארים 12 אלף שוטרים. תוציאי אנשי-מינהלה ועובדי-נגיקון - מה נשאר? ממשת אלפסי שוטרים, המופקדים על ביטחון-הפנים של המדינה.

זה נורא עצוב - אורחים בכלל לא יוד-עים מה קורה, רק אף משהו נוגע להם אישית: המשת אלפים אנשים מגינים עלייך מפני פורענויות.

שלשום, כל הערב היה שידור בטלווי-זיה למניעת תאונות. בעלי נסע לחיפה, ור-כיאה לשומר הקפיד על מהירות של 90 קילומטר לשעה. מפני שהוא נסע בניידת, כל הנהגים נאלצו לנסוע אחרי התפר-צו, כי לא יכלו לעקוף או להגביר מהיר-רות. נהגת אחת לא התזיקה מעמד. היה לה ב"ח'ו חרשה, היא היתה צריכה להוכיח למה המכונית מסוגלת, עקפה את בעלי ועוד צעקה עליו: אתה מפריע. היא נסי-עה עם ילד קטן בן 3, שעמד בין שני